



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Thomae Młodzianowski Poloni, Societatis Jesu,
Praelectionum Theologicarvm Tomus**

**Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682**

Difficultas III. An Christus meruerit unionem per opera subsequencia?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82973](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82973)

actionis, habet eandem dignitatem, quam unio hypostatica; ergo habet æqualitatem dignitatis.

II. Pars, in qua in præfenti difficultas.

PROBATUR. Tum, quia pro illo priori, & esset intelligibilis dignitas oriunda à Persona Verbi, utpote tribuens rationem meriti de condigno ad unionem hypostaticam: quæ dignificabilitas, ut supponitur, non potest haberi, nisi ab aliquo increato; & non esset intelligibilis: quia si esset pro illo priori intelligibilis dignificatio orta à Persona VERBI, & haberent antecedentiam merita ad illam unionem, utpote causa illius moralis; & non haberent antecedentiam: quia jam, pro illo priori, intelligeretur simultas unionis. Tum, quia si merita antecederent tempore, non haberent rationem meriti de condigno ad unionem hypostaticam; ergo etiam si sumantur priora intelligibilitate præ unionem, non sunt intelligibilia tanquam merita de condigno. Tum quia & essent illa merita de condigno, ut supponitur: & non essent: quia in antecedentia ad dignitatem, non sunt digna, essent enim digna sine forma dignitatis; sed, pro illo priori naturæ, haberent antecedentiam ad dignitatem: quia haberent antecedentiam ad unionem hypostaticam, quæ est illorum dignitas. Addo, implicat non præcessisse id, quod præcessit: sed si deberet vi meritorum subsequentium decerni Incarnatio, debuisset id non præcedere, quod præcessit: Ergo id implicat. Minor probatur. Si vi meritorum subsequentium decerni posset Incarnatio, ante illa merita non debuisset præcessisse decretum, utpote quid sequens illa merita; & tamen præcessit decretum, quia præcessit unio dignificans illa merita, adeoque & decretum circa illam.

Cæterum merita illa accepta non secundum condignitatem ab unione hypostatica derivatam, sed merè acceptam ex gratia, possunt esse merita de congruo, unionis VERBI. Quia non est ratio, cur Deus tot gratias conferre non possit creaturæ, cum quibus se congruè disponat ad unionem hypostaticam, accedente præcipue pacto, de illa danda in præmium; quod pactum non implicat.

DICES I. Nullum haberi fundamentum sic exaltandi merita, dignificata præcisè per dignitatem gratiæ.

RESPONDETUR. Haberi fundamentum in principio negativo, Non implicat; & in principio: quia est multa dignitas thesauri gratiarum.

DICES 2. Ergo non erit fundamentum, cur defuncto Christus sic non sit meritis unionem.

RESPONDETUR. Quia ex una parte non præcessit gratia unionem hypostaticam; & ex altera parte, quia omnis gratia, data Christo, intuitu unionis hypostaticæ, non ergo illam præcessit; quod requiritur ad meritam.

DICES 3. Merita naturalia non possunt mereri gratiam supernaturalem, etiam de con-

gruo: Ergo nec supernaturalia, unionem hypostaticam.

RESPONDETUR. Disparitatem esse, quia antecedens docet Fides contra Pelagium: quod de consequenti non habetur. Rursus, quia gratia, per Augustinum, non esset gratia, si naturæ deberetur; quod non sequitur in casu consequentis. Et quamvis, in ratione entis & ordinis, non magis distent, meritum supernaturale & unio hypostatica, quàm natura & gratia; in ratione tamen præmiabilis, ex dictis, magis distant.

ASSERO 3. Merita prout non dignificata unionem hypostaticam, non sunt merita condigna ad unionem hypostaticam.

RATIO: Quia meritorum condignitas ad unionem hypostaticam, non apparet, quòd aliunde accipi possit, quàm ab aliquo increato.

DICES. Merita creata merentur de condigno visionem beatam, ergo & unionem hypostaticam.

RESPONDETUR. Disparitas est, quia majus est, habere in præmium Deum substantialiter ingredientem aliquod compositum, quàm esse Deum objectum actus intuitivi, si cætera adsint paria.

DIFFICULTAS III.

An Christus meruerit unionem per opera subsequenteria?

ASSERO I. Per merita subsequenteria, etiam prout non dignificata à Persona VERBI, poterat Christus mereri unionem hypostaticam de congruo.

RATIO: Quia ex una parte tale meritum non implicat, ex alia, dignificatio illius, haberi potuisset à gratia.

ASSERO 2. Opera Christi subsequenteria, poterunt habere veram rationem meriti de condigno, respectu conservandæ unionis, v.g. Opera Christi primâ horâ elicita, poterant habere vim merendi, ut conservetur unio hypostatica per æternitatem.

RATIO: Quia opera subsequenteria possunt mereri aliam unionem, imò & primam alteri; ergo possunt mereri & conservationem suæ unionis. Deinde, si quid obfaret, quominus mereri possent illa opera conservationem illius unionis, id ideo esset, quia præsupponerent unionem; sed hoc non obest, quia non præsupponerent unionem prout conservatam, sed prout antecedentem. Denique non implicat fieri cum Christo pactum, ut detur illi in præmium conservatio unionis, & ut, ex vi illorum operum prævisorum, decernatur conservatio.

DICES. Illa unio, prout antecedens opera subsequenteria, est causa operum subsequentium, & opera subsequenteria essent causa conservandæ illius unionis: ergo illa unio antecedens esset causa sui ipsius conservandæ.

RESPON-

RESPONDETUR. Non esse absurdum, ut idem sit causa moralis suae conservationis, quia iam tunc conservans physicum, esset distinctum ab ipsis illis meritis, causatis ab illa unione, & impetrantibus illam conservationem.

ASSERO 3. *Non constare, quod conservatio unionis, data sit, in premium meritorum Christi.*

RATIO: Quia nec Patres, nec scriptura de hoc loquitur.

QUAESTIO III.

De Motivo Incarnationis, quod sunt Merita Beatissima, & Sanctorum Patrum.

Quod attinet ad Meritum Beatissima.

ASSERO 1. *Non potuisse Beatissimam mereri de condigno substantiam Incarnationis.*

RATIO: quia est summa improportio cuiusque meriti creati, ad tantum praemium.

ASSERO 2. *Non implicat contradictionem, ut de condigno, mereretur sibi Maternitatem.*

RATIO 1. Asserti, quia si implicaretur necid mereretur, implicaret ideo, quia hoc ipso deberet mereri substantiam Incarnationis: sed id non sequitur: quia, sub eo non nisi respectu, merendo Beatissima ut sit Mater Dei, meretur substantiam Incarnationis, si in ante, & ex vi aliis moti- vi, non praedecreta jam fuisset substantia Incarnationis: sed est praedecreta; Ergo.

RATIO 2. Quia Maternitas Dei, vel physice vel moraliter accepta, non excedit vim meriti etiam condigni creati: quia, esse Filium Dei adoptivum, est quid majus precise, quam esse physice Matrem Dei; idque innuit Christus, qui eos qui faciunt voluntatem Patris, appellat Patres & matres: & Augustinus; *Majus est, inquit, concipere Deum mente, quam ventre*; sed mereri, esse Filii Dei adoptivi, v. g. per gloriam, vel per augmentum gratiae, idque de condigno, competit merito creato, ergo & esse maternitatis physici. Quod vero non excedat moraliter maternitas condignitatem meriti creati, Ratio est: quia independentem a maternitate, poterat tantam vel aequalem gratiam habere Virgo Beatissima, qualis est necessaria ad promerendam gratiam maternitati annexam.

RATIO 3. Quia id non implicat.

ASSERO 3. *Non improbabile esse, quod defacto meruit sibi Maternitatem Beatissima.*

RATIO 1. Auctoritatis. Habet id Antiphona Ecclesiae; *Quia quem meruisti portare.* Et Oratio. *Dens qui gloriosa Virginis corpus & animam, ut dignum Filii tui habitaculum effici mereretur, &c.* Hieronymus: *Tante, inquit, Puritatis MARIA exsistit, ut mereretur officii Mater Filii Dei.* Et Greg. in lib. 1. Reg. c. 1. *An non, inquit, Mons sublimis MARIA, quae, ut ad conceptionem aeterni VERBI peringeret, meritorum verticem, supra omnes choros, usque ad solium Deitatis exivit.* Qui modi lo-

quendi non significant solam dignationem Dei gratuitam, quae etiam vocari solet gratia & meritum, quo sensu sumitur in Oratione Ecclesiae de S. Anna, quae dicitur meruisse, esse mater Genitricis Domini; sed significant simpliciter actiones, quae id merentur. Rursus, sensus illius Orationis de S. Anna procedit de gratia pariendi, ne foret sterilis. Quanquam si etiam illi concesseris prerogativam meriti, ut esset mater Virginis, convinci non poteris, imò simpliciter verba Orationis accipies: nec id tribuendum aliis, quia illis id non tribuit Ecclesia. Concesso autem quod id meruerit Beatissima, concedi debet, quod condigne meruerit; quia meritum simpliciter dictum, supponit pro principali, principale autem in meritis, est meritum condignum.

RATIO 2. Quia non est ita certum, quod, praeter gratiam & gloriam, non possimus nobis quidquam mereri supernaturaliter de condigno, quod si aliquid aliud: cur non & Maternitatem Beatissima?

RATIO 3. Quia si Beatissima non meruisset de condigno maternitatem, id ideo esset, vel quia non supponeret habuisse gratiam, vel quia omnes gratiae illi datae sint, intuitu maternitatis Dei; sed utrumque hoc non probat intentum. Non *primum*: quia antequam supponebatur electa in matrem Dei, supponebatur jam Christus, caput influens in membra, supponebatur Christus mortem acceptasse, & caetera similia; cur ergo virorum meritorum, non potuisset praevideri operatura? Non etiam secundum: quia quamvis aliqua gratiae datae sint Beatissimae intuitu maternitatis, non est tamen necesse dari omnes; cur ergo defacto, ratione illarum aliquarum gratiarum, non potuisset & operari, & praevideri operatura? Quod autem Christus non habuerit ulla gratias, nisi intuitu Incarnationis, habuerit autem Beatissima, referri debet in signa rationis, & decreti, supra assignata; quia scilicet Beatissima, ante suam maternitatem, potuit praevideri, habens gratiam ex alio principio, quam ex maternitate, nempe vi capitis, & vi decreti quoad substantiam Incarnationis, quam sequitur acceptatio mortis, & caetera similia. Jam autem antequam Christus decretus est caput influens, adeoque, ante decretum Incarnationis, in nullo priori signo cum gratia praevideri potuit defacto. Deinde, cum Sancti doceant, Beatissimam meruisse maternitatem, hoc ipso docent, praecessisse merita ante maternitatem: consequenter, praecessisse principium merendi, ante maternitatem: adeoque, illa principia non esse data, ex subsequenti, decreti jam maternitatis; quod tamen non docent de Christo.

Quod ad Sanctos Patres attinet.

ASSERO 1. *Eos non potuisse mereri de condigno substantiam Incarnationis.*

* m 2

RATIO